

κοτρόνα

κοτρόνα, η, ουσ. [<κοτρόνι]. **1.** πολύ μεγάλη και ακανόνιστη στο σχήμα πέτρα: «η παραλία ήταν σπαρμένη από κοτρόνες κι έτσι δεν μπορούσαμε να ξαπλώσουμε για την ηλιοθεραπεία μας». **2.** μεγάλο πετράδι δαχτυλιδιού: «της πήρε ένα μονόπετρο μ' ένα μπριγιάν σαν κοτρόνα». **3.** λόγος πολύ ανόητος, εντελώς κενός περιεχομένου, μεγάλη κουταμάρα: «κάθε φορά που ανοίγει το στόμα του αυτός ο άνθρωπος, δεν ακούς τίποτε άλλο από κοτρόνες!». Υποκορ. **κοτρονίτσα, η** κ. **κοτρονάκι, το**. Μεγεθ. **κοτρονάρα, η**.

- *βρέχει κοτρόνες*, βλ. συνηθέστ. *ρίχνει κοτρόνες*.

- *λέω κοτρόνα ή λέω κοτρόνες*, βλ. φρ. *πετώ κοτρόνα*.

- *πετώ κοτρόνα ή πετώ κοτρόνες*, λέω μεγάλες ανοησίες, μεγάλες βλακείες, μεγάλες κουταμάρες: «πρόσεχε εκεί που θα πάμε μην πετάξεις πάλι καμιά κοτρόνα και γίνουμε ρεζίλι!».

- *ρίχνει κοτρόνες*, **α.** λέγεται σε περίπτωση πολύ δυνατής βροχής ή σε περίπτωση χαλαζιού: «μη βγεις έξω, γιατί ρίχνει κοτρόνες». **β.** λέει συνεχώς μεγάλες ανοησίες, μεγάλες βλακείες: «καλύτερα να μη μιλάει, γιατί, όταν ανοίξει το στόμα της, ρίχνει κοτρόνες».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας